

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ



## ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๒๕/๒๕๕๔

เรื่องพิจารณาที่ ๒๑/๒๕๕๑

วันที่ ๕ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๔

เรื่อง พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๒  
วรรคสอง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๖๐ ประกอบ  
มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙  
มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๘๑ หรือไม่

ศาลปกครองสูงสุดส่งคำโต้แย้งของผู้ฟ้องคดี (นายประมุต สุตะบุตร) ในคดีหมายเลขดำที่  
๒๐๕๐/๒๕๕๐ หมายเลขแดงที่ ๑๘๗๕/๒๕๕๐ ของศาลปกครองกลาง เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญ  
พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๑ ข้อเท็จจริง  
ตามคำร้องและเอกสารประกอบ สรุปได้ดังนี้

ผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องบริษัท อสมท จำกัด (มหาชน) และกรรมการผู้อำนวยการใหญ่บริษัท  
อสมท จำกัด (มหาชน) เป็นผู้ถูกฟ้องคดีต่อศาลปกครองกลาง ด้วยเหตุว่าผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้ถือหุ้น  
ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ขอสำเนาเอกสารเกี่ยวกับการประชุมผู้ถือหุ้น  
ของบริษัท ฯ จำนวน ๔ รายการ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐  
แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จัดส่งเอกสารให้ผู้ฟ้องคดีไม่ครบจำนวนโดยแจ้งว่าเอกสารบางส่วนอยู่ระหว่าง  
ดำเนินการเพื่อให้ที่ประชุมผู้ถือหุ้นรับรองความถูกต้อง และเอกสารบางส่วนเป็นข้อมูลที่ไม่ได้อยู่ใน  
ความครอบครองของบริษัท ฯ จึงไม่สามารถจัดส่งให้ผู้ฟ้องคดีได้ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าการปฏิเสธ



ไม่จัดส่งเอกสารบางส่วนมีสาเหตุมาจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่พอใจผู้ฟ้องคดี อีกทั้งเอกสารบางฉบับยังเกี่ยวข้องกับกรณีที่มีผู้ร้องเรียนว่ากระบวนการสรรหาเพื่อแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการผู้อำนวยการใหญ่บริษัท อสมท จำกัด (มหาชน) ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงได้ยื่นฟ้องต่อศาลปกครองกลางขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจัดส่งเอกสารตามคำขอให้ผู้ฟ้องคดีโดยเร็ว

ศาลปกครองกลางมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา เนื่องจากกรณีตามคำฟ้องเป็นเรื่องที่ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าหน่วยงานของรัฐไม่จัดส่งข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้ฟ้องคดี เมื่อผู้ฟ้องคดียังไม่ได้ใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเสียก่อน กรณีจึงเป็นการฟ้องคดีโดยที่ยังมิได้ดำเนินการตามเงื่อนไขของกฎหมายซึ่งเป็นขั้นตอนหรือวิธีการสำหรับการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายตามนัยมาตรา ๔๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณาและจำหน่ายคดีออกจากสารบบความ

ผู้ฟ้องคดียื่นอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุดพร้อมโต้แย้งว่าพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๒ วรรคสอง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ เนื่องจากสิทธิของผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้ถือหุ้นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นสิทธิตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๖๐ ประกอบมาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๘๑ ซึ่งรัฐธรรมนูญมิได้ระบุให้สิทธิดังกล่าวต้องถูกจำกัดแต่อย่างใด อีกทั้งมิใช่กรณีที่จำเป็นและกระทบกระเทือนสาระสำคัญของสิทธิและเสรีภาพ นอกจากนี้ การตรากฎหมายฉบับนี้มีได้ระบุบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตรากฎหมาย กรณีจึงถือว่าขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙

ศาลปกครองสูงสุดเห็นว่า ยังไม่มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ และศาลปกครองสูงสุดจำเป็นต้องนำบทบัญญัติมาตรา ๔๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาใช้บังคับกับแก้คดีนี้ จึงให้รอการพิพากษาคดีไว้ชั่วคราวแล้วส่งเรื่องดังกล่าวให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจรับคำร้องนี้ไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ วรรคหนึ่ง หรือไม่ เห็นว่า คำโต้แย้งของผู้ฟ้องคดีที่ว่าพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ตราขึ้น



โดยไม่ระบุนบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตรากฎหมาย ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ นั้น เป็นการโต้แย้งกระบวนการตรากฎหมาย จึงไม่ต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ วรรคหนึ่ง ศาลรัฐธรรมนูญจึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องในส่วนนี้ไว้พิจารณาวินิจฉัย ส่วนคำโต้แย้งของผู้ฟ้องคดีที่ว่าพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๒ วรรคสอง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๖๐ ประกอบมาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๘๑ ยังไม่มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญเกี่ยวกับบทบัญญัตินี้มาก่อน กรณีจึงต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ วรรคหนึ่ง ประกอบข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๑๗ (๑๓) ศาลรัฐธรรมนูญจึงมีคำสั่งรับคำร้องในส่วนนี้ไว้พิจารณาวินิจฉัย

มีประเด็นที่ต้องพิจารณาต่อไปว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่โต้แย้งว่าขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ นั้น เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะต้องพิจารณาวินิจฉัยต่อไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ วรรคสอง หรือไม่

พิจารณาแล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๒ วรรคสอง ที่บัญญัติว่า ในกรณีที่มีกฎหมายกำหนดขั้นตอนหรือวิธีการสำหรับการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายในเรื่องใดไว้โดยเฉพาะ การฟ้องคดีปกครองในเรื่องนั้นจะกระทำต่อเมื่อมีการดำเนินการตามขั้นตอนและวิธีการดังกล่าว และได้มีการสั่งการตามกฎหมายนั้น หรือมิได้มีการสั่งการภายในเวลาอันสมควร หรือภายในเวลาที่กฎหมายนั้นกำหนด เป็นบทบัญญัติที่มีเจตนารมณ์เพื่อให้กระบวนการระงับข้อพิพาททางปกครองเป็นไปตามลำดับขั้นตอนอย่างเป็นระเบียบและเหมาะสม โดยให้มีการอุทธรณ์หรือโต้แย้งคัดค้านต่อเจ้าหน้าที่หรือองค์กรผู้พิจารณาอุทธรณ์ของฝ่ายบริหารให้เสร็จสิ้นเสียก่อน และเป็นการเปิดโอกาสให้หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ได้พิจารณาทบทวนเพื่อแก้ไขคำสั่งหรือการกระทำซึ่งอาจมีข้อบกพร่องหรือข้อผิดพลาดตามที่มีการอุทธรณ์หรือโต้แย้งเสียก่อน ซึ่งเป็นมาตรการเยียวยาและวิธีการแก้ไขที่เหมาะสมเพื่อความเป็นธรรมแก่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายและเพื่อประโยชน์แก่ราชการ อันเป็นหลักเกณฑ์ที่ชอบด้วยหลักนิติธรรม มิใช่เป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่จำกัดตัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลในการใช้สิทธิทางศาลหรือยกขึ้นเป็น



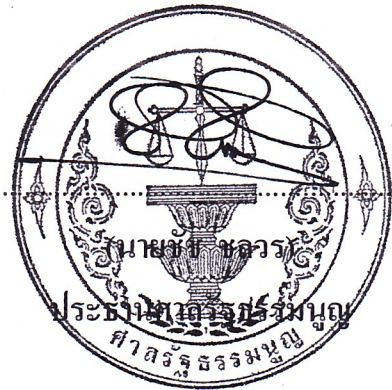
- ๔ -

ข้อต่อสู้คดีในศาล มิได้เป็นการเลือกปฏิบัติต่อบุคคล แต่เป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ใช้บังคับเป็นการทั่วไปกับบุคคลตามที่บัญญัติไว้อย่างเสมอกันในกฎหมาย และสอดคล้องกับแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐด้านกฎหมายและการยุติธรรม ไม่ได้กระทบและไม่เกี่ยวข้องกับสิทธิในทรัพย์สินของบุคคลตามมาตรา ๔๑ จึงไม่มีกรณีที่จะขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๖๐ มาตรา ๗๔ มาตรา ๘๑ หรือมาตราอื่นใด

ส่วนคำโต้แย้งในส่วนที่เกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๔ มาตรา ๕ และมาตรา ๒๗ นั้น เห็นว่า บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญดังกล่าวเป็นบททั่วไป มิได้มีข้อความที่เป็นการรับรองสิทธิและเสรีภาพของบุคคลในเรื่องใดเป็นการเฉพาะ จึงไม่มีบทบัญญัติแห่งกฎหมายใดที่จะขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๔ มาตรา ๕ และมาตรา ๒๗ ได้

ดังนั้น คำโต้แย้งของผู้ฟ้องคดีจึงไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ วรรคสอง

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ศาลรัฐธรรมนูญจึงมีคำสั่งให้จำหน่ายคำร้อง





- ๕ -

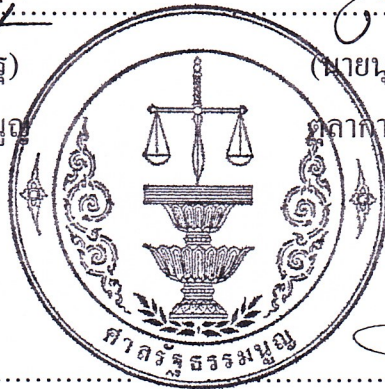
(คำสั่งที่ ๒๕/๒๕๕๔)

(นายเจริญ ภัคดีชนากุล)  
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายเจริญ อินทจาร)  
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายเฉลิมพล เอกอุรุ)  
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายณรงค์ มาประณีต)  
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ



(นายบุญส่ง กุลบุปผา)  
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวสันต์ ศรีอัยพิสุทธิ์)  
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุพจน์ ไข่มุกด์)  
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี)  
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ